

Review from 13/05/2013	Customer:	Rubric:	
Articlesize (cm2): 231		ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ/ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΑ/ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ	
	Author:	Subrubric:	
	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΥΣΤΡΑΣ	Γενικά	
ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ			Mediatype:Print
ημερομηνία: 13/05/2013, από σελίδα 20			

Η ασφάλεια και η υγεία στην εργασία

ΤΟΥ ΔΡΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΟΥΣΤΡΑ*

Με αφορμή μικρά καθημερινά, αλλά και μεγαλύτερα εργατικά ατυχήματα (θάνατος αλλοδαπού εργάτη σε οικοδομή, πτώση γερανού στις Φοινικούδες κλπ) η Επιτροπή Ασφάλειας και Υγείας του ΕΤΕΚ επιθυμεί να επαναλάβει το αυτονόητο, να τονίσει δηλαδή με κάθε μέσο και με κάθε τρόπο την ανάγκη για σεβασμό των νόμων και κανονισμών για την ασφάλεια και υγεία στην εργασία. Σε πραγματικό επίπεδο η Πολιτεία έχει ορίσει ένα μοντέρνο, λειτουργικό νομικό πλαίσιο το οποίο θα έπρεπε σε συνεργασία με τον πολίτη (εν προκειμένω τον εργαζόμενο και τον εργοδότη) να ελαχιστοποιεί τον κίνδυνο κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Η Πολιτεία επιμορφώνει τα παιδιά μας για τα θέματα Ασφάλειας και Υγείας, θα έπρεπε λοιπόν με τη συμμετοχή τους στο κοινωνικό γίγνεσθαι -ως ενήλικες- να αντιλαμβάνονται τον κίνδυνο που μπορούν να προκαλέσουν οι πράξεις τους ή οι πράξεις των άλλων. Οι εργοδότες, στην πλειοψηφία τους, παίρνουν τα επιβεβλημένα από τον

νόμο μέτρα για την προστασία των εργαζομένων τους.

Τα στατιστικά στοιχεία που κάθε χρόνο το Τμήμα Επιθεώρησης Εργασίας αναλύει και δημοσιοποιεί, για το 2011, αναφέρουν 2.010 εργατικά ατυχήματα παγκύπρια, με έμφαση (20,8%) στις κατασκευές, με μεγαλύτερο δείκτη συχνότητας στους μεγάλους (με περισσότερους από 500 εργαζόμενους) οργανισμούς, κατά πλειοψηφία (74,9%) σε Κύπριους εργαζόμενους. Στοιχεία που με βάση τους στόχους που έθεσε η Εθνική Στρατηγική 2007-2012 για τη μείωση των ατυχημάτων στους χώρους εργασίας, καταδεικνύουν τη σαφή μείωση του συνολικού αριθμού ατυχημάτων. Εργατικά ατυχήματα, θανατηφόρα ή μη, σε μικρή ή μεγάλη έκταση, συνεχίζουν να συμβαίνουν. Σε συνάρτηση με τη διεθνή πραγματικότητα και τη διεθνή βιβλιογραφία, το πρόβλημα εστιάζεται σε τρία σημεία:

- (α) την έλλειψη κουλτούρας ασφάλειας
- (β) τη μη σωστή εκτέλεση εκτιμήσεων

κινδύνου

(γ) την ατομική και συλλογική αντίληψη του κινδύνου.

Και τα τρία προαναφερόμενα σημεία έχουν να κάνουν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, με την εκπαίδευση. Πιο συγκεκριμένα, ενώ η σωστή εκτίμηση κινδύνου μπορεί να διδαχθεί, βασίζεται

σε παραδοχές οι οποίες έχουν να κάνουν με το (α) και το (γ) την ύπαρξη ή μη κουλτούρας ασφάλειας και την ατομική και συλλογική αντίληψη του κινδύνου.

Πώς όμως μπορεί να «ενσωματωθεί» στη συμπεριφορά και στις πράξεις μας η ασφάλεια; Πώς μπορούμε να αποτελέσουμε, ως άτομα ή ως σύνολο, τους συνδετικούς κρίκους με τα όσα επιτάσσει ο νόμος και να συντελέσουμε στην περαιτέρω μείωση του αριθμού των ατυχημάτων;

Η απάντηση είναι περίπλοκη αλλά συνάμα και απλή. Η σωστή πληροφόρηση από νεαρή ηλικία, η επισταμένη εκπαιδευτική δραστηριότητα, η καθολική και συνειδητή δέσμευση δημόσιου και ιδιωτικού τομέα στους στόχους της Εθνικής Στρατηγικής για την Ασφάλεια και Υγεία και πολύ περισσότερο η ατομική ευθύνη. Όλοι μαζί αλλά και ο κάθε ένας από εμάς ξεχωριστά, οφείλουμε να συνδράμουμε προς αυτή την κατεύθυνση.

Η οικονομική κρίση, οι δυσκολίες οι οποίες ήρθαν ή θα έρθουν, δεν πρέπει να αποτελέσουν δικαιολογία για τη χαλάρωση θεσμών, πρακτικών και εκπαίδευσης. Αντιθέτως, οι νέες συνθήκες θα πρέπει να αποτελέσουν ευκαιρία για την αναζήτηση καινοτόμων, βελτιστοποιημένων κανόνων και λύσεων. Η αναγκαιότητα για την προώθηση των διαδικασιών υιοθέτησης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή της Κοινωνικής Στρατηγικής για την Ασφάλεια και Υγεία 2013-2020 (όπως αυτή εκφράστηκε στη γραπτή δήλωση της Τριμερούς Συμβουλευτικής Επιτροπής για την Ασφάλεια και Υγεία στις 5 Δεκεμβρίου 2012 στο Λουξεμβούργο) είναι άμεση και επιτακτική!

*Δρ Γεώργιος Μπούστρας, BEng(Hons), MSc, PhD, CSci, MChemE, MFireE, Επιτροπή Ασφάλειας και Υγείας του ΕΤΕΚ.